

Vyslání do služby

Texty na tento týden

Ex 18,13–26; Mt 7,17.18; Sk 6,1–8; J 4,36–38; Sk 15,36–40

Základní verš

„A jak mohou zvěstovat, nejsou-li poslání? Je přece psáno: ‚Jak vítaný je příchod těch, kteří zvěstují pokoj, kteří zvěstují dobré věci!‘“ (Ř 10,15)

Nestačí, abychom byli vyškoleni k evangelizačnímu dílu; musíme aktivně pracovat pro druhé.

Mnozí členové sborů jsou ochotni zúčastnit se seminářů o evangelizaci. Když se však vrátí do svého domovského sboru, nikdo se je již nesnaží zapojit do evangelizační práce. A tak mnohé sbory, které nejsou v oblasti evangelizace příliš aktivní, ani netuší, že mají ve svém středu připravené lidi. Tu a tam někteří z nich nabídnou své dary ke službě, ale po čase dospějí k závěru, že jsou buď nepotřební nebo nežádoucí. Nejzdařilejší způsob, jak potlačit zapojení členů do jakýchkoli sborových aktivit, je odepřít jim zapojení do oblastí, v nichž by mohli pracovat a pro něž jsou vybaveni. Každý místní sbor nese odpovědnost za to, aby odhalil, do jakých oblastí evangelizačních akcí sboru a jakým způsobem může každý jednotlivý člen přispět. Klíčové je najít prostor, kde by se všichni – kteří jsou ochotni – mohli uplatnit.

Tento týden se budeme zabývat vysíláním evangelizačních pracovníků a tím, jak maximální zapojení členů přispívá k celkové svornosti sboru a k duchovnímu i početnímu růstu.

Sdílení zodpovědnosti

¹³Nazítří se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera. ¹⁴Mojžíšův tchán se díval na celé jeho jednání s lidem a řekl: „Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš a všechen lid kolem tebe stojí od rána do večera?“ ¹⁵Mojžíš tchánovi odpověděl: „Lid ke mně přichází dotazovat se Boha. ¹⁶Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a rády.“ ¹⁷Mojžíšův tchán mu odpověděl: „Není to dobrý způsob, jak to děláš. ¹⁸Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš obtížné. Sám to nezvládneš. ¹⁹Poslechni mě, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přednášej jejich záležitosti Bohu. ²⁰Budeš jim vysvětlovat nařízení a rády a učít je znát cestu, po které mají chodit, i skutky, které mají činit. ²¹Vyhleďni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, milují pravdu a nenávidí úplatek. Dosad' je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. ²²Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehči si své břímě, ať je nesou s tebou. ²³Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji.“ ²⁴Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl. ²⁵Vybral schopné muže ze všeho Izraele a ustanovil je za představitele lidu, za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. ²⁶Ti soudili lid, kdykoli bylo třeba; obtížné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a všechny menší záležitosti soudili sami.

(Ex 18,13–26)

Osobní studium

Nejeden oddaný církevní představitel snížil či dokonce ztratil svou výkonnost, protože nebyl ochoten se podělit o břemeno služby s druhými. Nejde o nový problém, který by vznikl v našem uspěchaném moderním světě. Dokonce i starozákonní vůdce Mojžíš potřeboval, aby mu někdo ukázal koncept „sdíleného vůdcovství“. Z jeho zkušenosti a z dobré rady, kterou dostal od svého tchána Jitra, se toho můžeme hodně naučit.

Můžeme se pouze dohadovat, jak dlouho by ještě Mojžíš dokázal dodržovat svůj nereálný pracovní rozvrh. Podobně se můžeme jen domýšlet, do jaké míry si uvědomoval, že má k dispozici schopné pomocníky. Z příběhu se však dozvídáme, že bylo mnoho těch, kteří byli schopni a ochotni mu pomoci. Mojžíš jim však musel dovolit, aby se zapojili, přičemž na ně přenesl určité povinnosti.

Mojžíš zvolil muže s určitými vlastnostmi (v. 21) a pověřil je různou mírou zodpovědnosti (v. 25). Mluvit jménem Boha byl úkol, který byl velmi odpovědný. Pravděpodobně proto se Mojžíš zdráhal, když se měl o tuto službu s někým podělit. I my cítíme, jak velká zodpovědnost spočívá na člověku, který promlouvá k lidem o Bohu a hovoří jménem Boha. Naše evangelizace je vážná věc. Uvědomujeme si, že v sázce jsou životy lidí. To by nás mělo vést k tomu, abychom si počínali opatrně. Současně musíme být vždy ochotni zapojit každého do misie a evangelizace.

Aplikace

Jsi odhodlán sloužit „kdykoli bude potřeba“ (v. 22)? Jsi připraven přijmout i méně atraktivní úkoly – které jsou však velmi potřebné – ve společném sborovém díle evangelizace?

Dobry strom dava dobre ovoce

17Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. 18Dobry strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce.

(Mt 7,17.18)

Osobní studium

Členové sborů církve adventistů mají obrovský potenciál ke službě. Mnozí jsou ochotni s nadšením se zapojit do evangelizačních akcí svého sboru, ale členové, kteří odpovídají za evangelizaci ve sboru, se někdy zdráhají a nechtějí jim to dovolit. Za tímto postojem typu „to dokážou jenom odborníci“ se skrývá strach, že by někteří ze sboru mohli udělat nebo říct něco špatně a tak způsobit, že se lidé odvrátí od Krista a jeho církve. Toto nepochopení vůči zapojování členů je žel natolik zakořeněné, že převládá dokonce i tehdy, když jsou lidé ke službě odpovídajícím způsobem vyškoleni. Duch svatý a zaslíbení, která dává, nejsou pouze pro ty, kteří nesou odpovědnost; jsou pro všechny, kdo jsou ochotni odevzdat se ve víře a poslušnosti Pánu, pro všechny, kdo jsou ochotni zapřít sami sebe a usilovat o spasení druhých.

V Mt 7,17.18 je uveden Ježíšův výrok o stromu a ovoci. Jestliže dobrý strom dává dobré ovoce, měli bychom se soustředit na pěstování dobrých stromů. Tak jako je tomu se vším, co souvisí s naší reakcí na povolání z evangelia, musíme nejprve mít vztah s Ježíšem a teprve potom pro něj můžeme úspěšně něco konat. Budeme-li věnovat přiměřenou pozornost smysluplnému a prohlubujícímu se vztahu s Ježíšem, Duch svatý zajistí, abychom nesli správné ovoce. Budeme-li věnovat náležitou pozornost duchovnímu růstu a praktickým dovednostem, můžeme důvěřovat sobě i ostatním ve sboru, že ponese dobré ovoce v evangelizační práci.

Aplikace

Měl jsi někdy pocit, že tvé dary a schopnosti nebyly dostatečně oceněny? Co mohlo být příčinou? Nahlédni do svého nitra a přesvědč se, jestli snad chyba nebyla spíše na tvé straně a v některém z tvých postojů (v pýše apod.) než někde jinde.

Poznámky

Rozdělování rolí

1V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl. 2A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: „Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech. 3Bratři, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou. 4My pak budeme i nadále věnovat všechny svůj čas modlitbě a kázání slova.“ 5Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše z Antiochie, původem pohana, který přistoupil k židovství. 6Přivedli je před apoštoly, ti se pomodlili a vložili na ně ruce. 7Slovo Boží se šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také mnoho kněží přijalo víru. 8Štěpán byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem velké divy a znamení.

(Sk 6,1–8)

Osobní studium

Jestliže lidé projeví zájem dozvědět se toho o Bohu a jeho církvi víc, musíme pečlivě vybrat ty, jimž bude tento svědecký úkol svěřen. V multikulturní společnosti bychom udělali dobře, kdybychom určili někoho, kdo je stejné národnosti a hovoří stejným jazykem jako zájemce, a pokud možno i někoho, kdo patří do podobné věkové kategorie. Kromě toho bychom u daného pracovníka měli vzít v úvahu jeho duchovní zralost, biblické znalosti a komunikační dovednosti. Jinak řečeno, přiřazování „dělníků“ k těm, s nimiž pracují, bychom měli brát vážně.

Všimni si ve Sk 6,1–8, jak šly popsané události za sebou: Apoštolové se dozvěděli o naléhavém problému. Požádali učedníky, aby vybrali sedm mužů, kteří ho budou řešit. Učedníci přivedli ty, které si zvolili, před apoštoly. Apoštolové je ustanovili tím, že na ně vložili ruce. A počet učedníků velice rostl.

Ačkoli měl Štěpán spolu s ostatními šesti pověřenými „sloužit při stolech“, nezdá se, že by jejich způsobilost k uvedenému úkolu spočívala ve schopnosti organizovat a rozdělovat jídlo. Věřící i přesto hledali muže, kteří byli plni Ducha, protože k jejich službě řecky hovořícím vdovám patřila i evangelizační práce. Nově jmenovaní muži tedy hráli v evangelizaci rané církve klíčovou roli, protože uvolňovali evangelisty v přední linii a také aktivně podporovali jejich práci (v. 8). Princip, který si můžeme z tohoto přístupu vzít, je ten, že ať už se členové sboru zapojí do jakékoli služby, přímo či nepřímo tím přispějí k evangelizačnímu úsilí sboru a podpoří je.

Ačkoli přirozené nadání, duchovní dary a zvláštní školení jsou pro úspěšnou službu sboru důležité, osobní postoje jsou snad ještě důležitější. Ve Sk 16,1–5 a 4,36.37 zaujal jak Timoteus, tak Barnabáš postoj, na základě kterého byli ochotni udělat pro podporu služby evangelia cokoli, co bylo třeba. Barnabáš se vzdal svých osobních prostředků a Timoteus se podrobil obřízce, aby snad neurazil některé židy.

Aplikace

Jaké máš schopnosti, které bys mohl využít v evangelizační práci? Jsi ale ochoten zaujmout i postoj – pokud to bude potřeba – kdy uděláš cokoli, co bude potřeba?

Duchovní růst

³⁶Ten, kdo žne, získává odplatu a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radoval rozsévač i žnec. ³⁷V tom je pravdivé to rčení, že „jeden rozsívá a jiný žne“. ³⁸Já jsem vás poslal sklízet, na čem jste sami nepracovali. Pracovali jiní a vy jste vstoupili do jejich práce.

(J 4,36–38; B21)

Osobní studium

Duchovně rosteme pouze tehdy, jsme-li spojeni s Ježíšem. Duchovního růstu nelze dosáhnout tím, že budeme plnit určité úkoly – byť by se jednalo o úkoly evangelizační. Sbor nemůže své členy „naprogramovat“ na duchovnost. Je však velikou pravdou, že pokud věřící odpoví na Boží výzvu, aby se stali učedníky, jejich osobní chození s Pánem se prohlubuje a upevňuje. Ačkoli bychom se do svědectví a evangelizace neměli zapojovat jenom proto, že usilujeme o duchovní růst, pokud se do těchto aktivit pustíme s opravdovou láskou k Bohu a ke ztraceným, přinesou všem zúčastněným hojnost duchovního požehnání.

Oprávněná otázka zní: Jak si může být hledající člověk jistý tím, že našel pravdu? V J 7,17 nám Ježíš předkládá princip, který pomůže všem, kdo ho chtějí následovat. Ti, kdo jsou ochotni činit Boží vůli, poznají, zda je učení z Boha, či nikoli. Jak je to možné? Je zřejmé, že v důsledku spojení s Bohem duchovně rosteme.

Existuje pevná souvislost mezi slyšením a činy (viz Zj 1,3). Ti, kdo činí Boží vůli, přestože toho o ní vědí jen málo, obdrží požehnání v podobě prohlubujícího se křesťanského vztahu, který je ve spojení se zbožným studiem Bible povede k většímu zjevení pravdy a k povzbuzujícímu duchovnímu růstu.

Text u J 4,36–38 líčí společnou radost rozsévače a žence nad úrodou. Mnozí vykladači uvádějí, že učedníci žali tam, kde zaseli Jan Křtitel a Ježíš. I samařská žena nepochybně zasela mezi obyvateli svého města několik semen evangelia. Jak velmi se spolu museli radovat, když byla zralá duchovní úroda „pro věčnost“. Úspěch, kterého dosáhneme díky spolupráci při svědectví a evangelizaci, vytváří pouto mezi námi a Bohem a mezi spoluvěřícími navzájem. Když odpovíme na Boží výzvu, abychom se zapojili do získávání lidí pro Krista, toto pouto, tato duchovní blízkost a růst, vzkvétá jako přirozený důsledek toho, že jsme součástí Božího týmu.

Aplikace

Jak jsi svou víru posílil osobním svědectvím, a to jak úspěšným, tak neúspěšným? Jaký dopad má svědectví na tvůj osobní vztah s Pánem?

Poznámky

Zapojení do služby vede ke svornosti

³⁶Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: „Navštívme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří.“³⁷Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka. ³⁸Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylii a v práci s nimi nepokračoval. ³⁹Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr, ⁴⁰Pavel si vybral za spolupracovníka Silase, a když ho bratři poručili milosti Páně, vydal se i on na cestu.

(Sk 15,36–40)

Osobní studium

Existuje jev, který lze někdy jen stěží vysvětlit. Nejlépe jej můžeme popsat jako „uzavřený kruh vlivů“. Zapojením lidí do služby podpoříme svornost, která zase povzbudí lidi k tomu, aby se zapojili, což opět povede ke svornosti. Jasně to osvětluje staré rčení, které říká, že ti, kdo veslují, nemají čas na to, aby houkali se člunem.

S rozvojem organizace rané církve bylo přijato několik klíčových rozhodnutí, která mohla vyvolat závažné rozpory. Věřící však podřídili své osobní priority tomu, co bylo pro úkol, jímž je pověřil Pán, nejlepší.

Je zajímavé, že kdykoli lidské bytosti pracují společně, existuje možnost, že dojde ke konfliktu. Uděláme správně, budeme-li předpokládat, že se ďábel snaží oslabit spolupráci věřících. Je tedy namístě, abychom se krátce zamysleli nad skutečným konfliktem, ke kterému došlo v evangelizační službě rané církve.

Ve Sk 15,36–40 je zaznamenána neshoda mezi Pavlem a Barnabášem. Na předchozí misijní cestě opustil Jan Marek Pavla a další spolupracovníky a vrátil se do Jeruzaléma. Zdá se, že kvůli tomuto incidentu (viz Sk 13,13) se Pavel zdráhal vzít Jana Marka s sebou na jeho další cestu. Naproti tomu Barnabáš se domníval, že kdyby ho vzali s sebou, prospělo by to jak Janu Markovi, tak misijnímu dílu. V důsledku toho si Pavel vybral za svého průvodce Silase, zatímco Barnabáš cestoval s Janem Markem.

Nehádali se kvůli tomu, jakou misijní práci by měli dělat. Nedovolili, aby osobní neshody zastínily jejich evangelizační úkol, ale raději vyslali dvě svědecké skupiny. Ačkoli Pavel a Jan později opět úspěšně spolupracovali (viz 2Tm 4,11), nedopustili, aby jejich neshody v tehdejší době narušily jejich misii.

Aplikace

Vzpomeň si na někoho ze sboru, se kterým si v některých věcech nerozumíte. Kolik pokory a ochoty odpustit mu a nastavit i druhou tvář budeš potřebovat a do jaké míry budeš muset nechat zemřít své „já“, aby ses s ním smířil?

Poznámky

Podněty k zamyšlení

Stanovení reálných časových rámců pro službu

Jak jsme již uvedli v oddílu na minulý pátek, dvanáct měsíců je přiměřeně dlouhá doba, na kterou si lze dopředu něco naplánovat. V závislosti na tom, jaký evangelizační program chceme realizovat, se budou měnit i určité časové rámce společně s různými cílovými důrazy a prioritami. Je však třeba zvážit několik obecných bodů.

Zdokumentujte, čeho hodláte v průběhu následujících dvanácti měsíců dosáhnout. Upřesněte svá přání, co se týče lidí a učednictví, nejen dokončení programů.

Sestavte si časový plán postupu činností. Může být tak podrobný, jak uznáte za vhodné, ale dbejte na to, aby nebyl příliš stručný. Měl by obsahovat hlavní termíny školení, termíny začátku a ukončení programu a pevně stanovené termíny hodnocení.

Až budete dokumentovat hlavní fáze programu, dbejte na to, abyste také upřesnili, kteří jednotlivci nebo které týmy nesou v daných termínech odpovědnost.

Otázky k rozhovoru

- 1. „Bůh očekává osobní službu od každého, komu svěřil poznání pravdy pro tuto dobu. Ne všichni se mohou vypravit jako misionáři do cizích zemí, ale všichni se mohou stát domácími misionáři ve svých rodinách a v sousedství.“ (9T 30)*
- 2. „Každého, kdo přijal jeho milost, Bůh vybízí, aby pracoval pro záchranu druhých. Očekává, že mu na jeho povolání odpovíme takto: „Hle, zde jsem, pošli mne!““ (OSU 87; PK 222)*
- 3. Z těchto výroků vyplývá, že Bůh každého věřícího pověřil nějakým dílem. Jak tyto výroky můžeme převést do sborové praxe?*

Poznámky